

ИНКЛУЗИЈА

Лист студената ВШОВ „Зора Кризалић Зага“

Број 1

Април 2006.

Бесплатан примерак

НОВИ СМЕР: ВАСПИТАЧ ЗА ТРАДИЦИОНАЛНЕ ИГРЕ

У суботу, 25.3.2006, у Вишој школи „Зора Кризалић Зага“, одржана је јавна промоција новог смера: васпитач за традиционалне игре. Присуствовали су: Оливера Васић, проф. са Музичке академије у Београду, Иван Ивановић, помоћник министра за културу, Снежана Бабић-Кекез, помоћник покрајинског секретара за образовање и спорт, мр Весна Срдић, Синиша Одавин, шеф студентске службе, као и директор Школе, мр Миланка Маљковић.

Овај смер не постоји ни у једној другој школи у нашој земљи. План и програм урађен је у складу са Болоњском декларацијом, по узору на престижне европске земље. После положеног пријемног испита, јуну, на овај смер моћи ће да се упише 30 самофинансирајућих студената. Акцент се ставља на традиционалне игре, као и на музичко васпитање. Испити ће бити једносеместрални и посебно бодовани, тако да ће постојати могућност преноса тих бодова. За сада једино није дефинисано да ли ће садашњи студенти моћи да се дошколују и пређу на нови смер. Студенти новог смера моћи ће додатно да се образују на разним трибинама и семинарима.

Диплому коју стекну васпитачи за традиционалне игре моћи ће да верификују за несметани рад у иностранству, и такође, моћи ће да раде у српским школама у дијаспори, како би се очувала народна традиција. Васпитач за традиционалне игре може конкурисати за рад у културно-уметничким друштвима, или наставити школовање на Музичкој академији у Београду.

Мр Миланка Маљковић,

директорица школе, нагласила је колико је времена, рада и упорности било потребно да би се изборила за овај смер. Такође је напоменула да ће, близу 600 запослених који раде у области традиционалних игара, након завршетка ове високо струковне школе, добити адекватно звање.

Редован проф. Музичког факултета у Београду, Оливера Васић, која је један од иницијатора отварања овог смера, направила је скицу плана и програма. Затим је дала стручне смернице о самом смеру и о предметима које ће обухватити и нагласила да су могуће одређене промене, јер се ради о смеру који до сада није постојао.

Досадашњи професори предаваће заједно студентима оба смера. Поред других професора, уско-стручне предмете предаваће и Оливера Васић, као и Весна Срдић.

Помоћник министра за културу, Иван Ивановић, рекао је да подржава отварање овог смера, посебно због афирмације мањих средина. Оцењује да су просветне власти имале слуха, јер су на основу аргумената дозволиле да се овај смер отвори у Кикинди.

На смеру ће се изучавати етнологија са истицањем значаја костима играча, историја игре, игре Балкана, примењена игра, методика наставе игре, страни језик, анатомијачовека, психологија, педагогија, социологија културе, народна књижевност, фолклор и сцена, солфеђо, теренски рад, као и свирање на инструменту, по избору. Део наставе обављаће се у Школи, а стручна пракса у АДЗНМ „Гусле“.

Ансамбл „Рогољ“ је, после промоције, извео пригодан програм.

Витана Милadiniн и Марина Ђурин

ИМПРЕСИЈА БУДУЋЕГ ВАСПИТАЧА

ИСТИНИТА БАЈКА ЈЕЛЕНЕ ВРАНКОВИЋ

КОЛИКО ЧОВЕК ЗНА, ТОЛИКО И МОЖЕ НОМО QUANTUM SCIT, TANTUM POTEST

Јелена Вранковић урадила је у животу много више од онога што је могла, а када би ћерка пожелела, поклонила би јој и звезду с неба. Мукотрпним радом постале су доступне многе звезде. Огромна љубав, неисцрпна воља, бескрајна енергија и непресушна снага само су делићи puzzle особе која је спремна да се ухвати у коштац са животом. Океани суза, туге, бола, само мајци и ћерки познати, деле тајну са светом тишине.

Мајка је претрпела горке моменте осуде и предрасуда ограничених људи, јер је лавовску одлуку доносила небројено пута. После много година показало се да је избор био прави, како за мајку, тако и за ћерку.

Преостала је још само једна степенница до потпуне среће. Иако апсолутна срећа не постоји, Јелена Вранковић јој се приближила највише од свих које познајем.

Искуство младих, будућих васпитача, занемарљиво је у односу на животну причу Јелене Вранковић. Због тога је с поштовањем поздрављамо и захваљујемо јој што је била наш гост. Показала нам је да љубав побеђује све и да не постоје препреке које човек знањем и вољом не може да пређе. Вера у истините бајке даје нам подстрек да живимо ради живота самог.

Витана Миладинов

ПРИОРИТЕТИ У ОБРАЗОВАЊУ

СТРУЧНО УСАВРШАВАЊЕ УЧИТЕЉА ЗА РАД У ИНКЛУЗИВНИМ ОДЕЉЕЊИМА

ВРТИЋ ИЛИ ШКОЛА ПО МЕРИ ДЕТЕТА

У НАШОЈ ЗЕМЉИ, ИНКЛУЗИЈА СЕ ОДВИЈА САМО У ВИДУ ЕКСПЕРИМЕНТАЛНИХ И ПИЛОТ-ПРОГРАМА У ПОЈЕДИНИМ ПРЕДШКОЛСКИМ УСТАНОВАМА И ШКОЛАМА

Укључивање деце са посебним потребама у редован васпитно-образовни процес веома је велик задатак. Због значаја образовања, UNESCO је 1988. године издвојио три главна приоритета у области образовања деце са посебним потребама. На првом месту је обавезно образовање за сву децу, друго је укључивање деце са сметњама у развоју у редован васпитно-образовни процес, док је трећи приоритет обука васпитача, учитеља и наставника, као предуслов да се остваре прва два.

Данас се веома често појмови инклузије и интеграције појављују и као синоними. Међутим, дистинкција ипак постоји. Када говоримо о интеграцији, говоримо о детету по мери вртића или школе, а када говоримо о инклузији - подразумевамо вртић или школу по мери детета. Инклузија особа са посебним потребама је у савременом свету заживела не само у теорији него и у пракси. У нашој земљи, на жалост, инклузија се одвија само у виду експерименталних и пилот-програма у

појединим предшколским установама и школама.

Деца се не одвајају од вршњака, имају могућности да себе доживљавају као део колектива, док се вртић усмерава на стварање услова за флексибилнији однос према свима, а посебно према онима који имају посебне потребе. Такве потребе често имају и деца која немају развојних тешкоћа. Овакав вид укључивања заснива се на принципу индивидуализације, индивидуалног програмирања и индивидуалног приступа у задовољењу специфичних потреба, прилагођавање садржаја и метода рада сваком детету ради обезбеђења најбољег и најоптималнијег развоја. Укључује креативност и различитост дидактичког материјала и приступа, као и учење кроз сарадњу. Детету може помоћи стручњак, лекар, педагог, психолог, дефектолог...

Један од кључних фактора успешног укључивања је и васпитач који мора стећи знања потребна за препознавање и

превазилажена тешкоћа у склопу групе. У супротном, може се десити да таква деца буду само физички интегрисана, док у стварности бивају стигматизовани и етикетирани и остварује се негативан ефекат. Васпитачи у инклузивним одељењима боље запажају варијације у стилевима учења, боље процењују индивидуалне могућности и снаге и могу боље да процене у којим областима је детету потребна помоћ и подршка.

Инклузија деце са посебним потребама омогућава деци из редовне популације да постану свесна различитости и специфичности људских могућности и потенцијала и да постану хуманија, толерантнија, емпатична, науче да поштују различитости... Постоји већа вероватноћа да ће ова деца преузети већу друштвену одговорност и показати више социјалног самопоуздања.

Програм инклузије креће са ставовишта да су деца међусобно више слична него различита, без обзира на то какве су им способности; она су део својих породица и друштвене заједнице; она најбоље уче једна од других у заједницама које им пружају највеће прилике да доживе нормална животна искуства; напредују у окружењима у којима су њихове потребе уважавају и задовољавају на индивидуалан начин.

Стварност је, нажалост, другачија. Истраживања указују на негативна вредност-ставовска одређења васпитача, учитеља и наставника који раде са овом децом, што само наглашава неопходност континуиране професионалне едукације и усавршавања.

Да би се деца са посебним потребама успешно укључила у васпитно-образовни процес, потребна је припрема васпитно-образовне средине: васпитача, учитеља, наставника и осталих запослених; простора и амбијента и методичко-садржинска припрема наставних садржаја и приступа, затим детета са посебним потребама, друге деце, родитеља детета које се укључује у редован васпитно-образовни процес и родитеља друге деце.

Особе које раде са децом са посебним потребама треба да буду заинтересоване и спремне са се суоче са изазовом рада са децом са посебним потребама, треба да поседују позитивне особине личности - хуманост, алтруизам, отвореност за промену, освешћеност за континуирани стручни развој.

Како би се сви актери инклузије покренули, активно укључили у рад и створили подстицајну климу за све, неопходно је предузети одређене активности попут течајева

при Факултету за едукацију и рехабилитацију, Институту за ментално здравље и сл. да би се стекла и стручна оспособљеност за идентификовање особа са ометеношћу, дефинисати врсте подршке, методе и средства у раду у инклузивним одељењима, коришћење стимулативних и компензаторских програма, специфичних учила, уџбеника... Организовање психолошко-педагошких радионица кроз које би се васпитачи, учитељи и наставници едуковали и развијали лични сензибилитет за рад са децом са посебним потребама, своје способности за тимски рад, за комуникацију, неговање партнерског односа са децом, родитељима, колегама и стручним особљем као битним чиниоцима у процесу инклузије. Такође, треба радити на развијању толеранције, креативности, стварању услова и позитивне климе за прихватање деце са развојним сметњама у састав редовних одељења у школама и вртићима. Веома је важно разбити стереотипе и предрасуде као и изградити позитивне ставове у циљу афирмативног приступа и неопходности, како уклањања физичких баријера, тако и хуманизовања простора за децу са посебним потребама, не само у школи и околини него и шире.

По неким извештајима у СЦГ око 1 одсто популације има развојни поремећај. Породице деце са посебним потребама осећају се изолованим и етикетираним. Помоћ здравствених установа, без организоване стручне помоћи целокупне друштвене заједнице, није довољна да се породица избори са овим проблемима. Брига родитеља за децу са посебним потребама још је више изражена, као и већа потреба да буду партнери у подстицању развоја свог детета. Инклузивни програми пружају им могућност да сами активно учествују у образовном програму. Подршка родитеља и њихово активно учествовање у васпитно-образовном процесу веома је важан фактор за укључивање деце са посебним потребама у редовне друштвене токове, као и у постизању већег едукативног успеха. Изузетно је битна веза породица - вртић, с добрим протоком информација од васпитача, стручних радника и родитеља.

Неопходно је бавити се проблемом деце са посебним потребама и инклузивним програмима. Не само зато што је то светски тренд, него зато што је то суштинска потреба деце и самог савременог друштва.

Проф. Србислава Павлов

ЗАБАВНИ КУТАК

УМЕТНОСТ СТУДИРАЊА

ПОСТАНИ СТУДЕНТ-ГЕНИЈЕ

Свако од нас има цео низ прекидача који се укључују и искључују, и на тај начин нам дају, односно одузимају способности пажње. С биолошке тачке гледишта, мреже неурона су те које нам омогућавају да памтимо. Али пажња и способност памћења повезане су и са емоцијама, тако да смо сви ми потенцијални генијалци. То јест, могли бисмо то постати када бисмо се потрудили да у потпуности искористимо све могућности нашег ума!

*Након 24 сата, око 80 одсто оног што смо усвојили брисе се из памћења. Једно понављање довољно је да се то спречи. Ако морате да запамтите превисе ствари, пажња вам се смањује, а са њом и способност памћења. Једино решење је селекција, тако да се предност даје информацијама које су заиста важне.

*Вазна је методологија!

Након што сте учили један сат, направите паузу од 10 минута, затим 5 минута понављајте тај део градива. На тај начин идућа 24 часа нећете га заборавити. Сутрадан још једном пређите исти текст. Тако ћете га фиксирати у памћењу за идућих недељу дана.

-након тог периода опет 5 минута понављајте и текст ће вам остати у памћењу око месец дана.

-након 30 дана поново прочитајте текст. Сада ће информације остати у памћењу дуже време.

Испитни рок се приближава.
Па.....срећно!!!!

Припремила Биљана Стојановић

Бундева

Потребан материјал:

бундева
трака
четка
вода
акрилне боје или темпере

Поступак:

Ако радите лик, смеђом исцртајте косу, затим очи, уста, нос. На крају на петелку ставите машину. Бундеву можете украсити и другим детаљима, а то препуштамо Вашој креативности.

Животињско царство

Потребан материјал:

плутани чеп
четкице
најлон
црвени папир
тврда жица

Поступак

Обојите чеп по жељи. У зависности од лика обликујте главу. На пример, за сову су потребне уши, за маце њушка од црвеног папира. Од тврде жице додајемо реп, уши и шапе.

Игра може да почне.

Припремила Ана Шљанић

Светосавска 57, 23300 Кикинда Директор: мр Миланка Маљковић Главни и одговорни уредник: мр Стеван Илић
Издавач: ВШОБ „Зора Крулић Загреб“ (vsob@panline.net) Телефон: 0230/22-423
Уредник листа: Драгана Дукић Уређивачки колегијум: мр Загорка Марков, Јована Нечид, Витана Милалинов, Мари-на Турин, Вања Фабрик, Дијана Јокић, Давијела Вујић Технички припрема и штампа: Фалк д.о.о.